Dosarul nr.3-605/2022
2-22032036-12-3-07032022-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

21 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Chetrușca Oleg reprezentat de avocatul Negura Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea extrasului din Ordinul nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****,

a c o n s t a t a t :

***Argumentele participanților la proces***.

Chetrușca Oleg reprezentat de avocatul Negura Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea extrasului din Ordinul nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****.

În motivarea cererii a invocat că la 30.07.2012, Chetruşca Oleg ***** a fost angajat în calitate de subofiţer la Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră, în cadrul Unităţii control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră Aeroportul Internaţional Chişinău.

Sub incidenţa contractului individual de muncă, cât şi în general sub guvernarea Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, astfel în cadrul activităţii Chetruşca Oleg ***** şi-a exercitat atribuţiile de serviciu şi obligaţiunile funcţionale cu bună-credinţă, fără calomnie, conştiincios, bazându-se pe principiul profesionalismului, respectând întocmai normele de muncă prestabilite inclusiv prin Regulamentul intern al entităţii.

Relevă că cu toate acestea, la 07.12.2021 lui Chetruşca Oleg i-a fost adus la cunoştinţă extrasul din ordin nr. *****din 28.11.2021 cu privire la suspendarea din funcţia publică cu statut special a agentului-şef Chetruşca Oleg *****.

Consideră că actul administrativ nominalizat este unul ilegal şi abuziv, fiind afectat de erori discreţionare şi vicii fundamentale, care nu pot fi corectate decât prin anularea

acestuia. Astfel, autoritatea a desfăşurat o procedură administrativă tendenţioasă, arbitrară şi ilegală din următoarele raţionamete logico - juridice:

Astfel conform art. 31 din Codul administrativ: Actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 118 din Codul administrativ:

(1) Motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

(2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Iar în conformitate cu art. 119 alin. (1) din Codul administrativ: (1) Conţinutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Astfel indică că, contrar prevederilor legale indicate supra motivarea actului administrativ individual fiind expusă doar printr-o afirmare arbitrară şi incertă cu referire la informarea Inspectoratului General al Poliţiei despre existenţa unor careva ordonanţe de punere sub învinuire a mai multor poliţişti din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, fiind absentă o argumentare de de fapt şi de drept, suficient de certă, din care să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar, de a-l suspenda pe subsemnat din funcţia deţinută.

Or, caracterul cert, trebuie să denote complet şi obiectiv raţionamentul actului administrativ individual emis, astfel, încât dispozitivul să fie rezultatul unui raţionament juridic constant, egal pentru toţi funcţionarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, proporţional şi previzibil.

Remarcă faptul că, din ordinul contestat, nu poate fi încadrată o anume faptă ilegală “admisă” de către Chetruşca Oleg *****, or procedura de suspendare din funcţie a unui angajat trebuie să fie una argumentată şi legală, dar nu exclusiv o îndepărtare a persoanelor indezirabile sistemului cu scop de supunere.

La fel, insistă asupra faptului că presupusele motive neinteligibile care au stat la baza emiterii ordinului de suspendare din funcţie, contravin şi altor prevederi ale Constituţiei Republicii Moldova şi actelor internaţionale la care Republica Moldova este parte, şi anume:

Art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Articolul 47 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova statuează: Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea şi bunăstarea, lui şi familiei lui, cuprinzînd hrana, îmbrăcămintea, locuinţa, îngrijirea medicală, precum şi serviciile sociale necesare.

Prin urmare, raţionamentul anulării actului contestat rezultă anume din necesitatea stopării efectelor negative, care se răsfrâng asupra reclamantului în perioada de desfăşurare a suspendării de la locul de muncă aplicat.

Or, prin ordinul intempestiv contestat, reclamantului îi este îngrădit dreptul la muncă garantat prin Constituţia Republicii Moldova, şi anume art. 43 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova prevede că orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului.

Afirmă că suspendarea provizorie din funcţie, fiind o măsură de înlăturare de la muncă, care constă în interzicerea provizorie a angajatului de a exercita atribuţiile de serviciu şi, prin urmare, această sancţiune afectează principiul prezumţiei nevinovăţiei.

Mai mult decât atât, acţiunile autorităţii publice prin suspendarea reclamantului de la locul de muncă, nu întrunesc testul de proporţionalitate, conform căruia orice măsură luată trebuie să fie adecvată - capabilă în mod obiectiv să conducă la îndeplinirea scopului, necesară - indispensabilă pentru îndeplinirea scopului şi proporţională - asigurând justul echilibru între interesele concrete, pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

Suspendarea contractului individual de muncă, din iniţiativa angajatorului, atunci când există temeiuri pentru a aprecia că activitatea salariatului ar periclita interesele angajatorului, trebuie să se supună unor condiţii care să asigure că această măsură nu are un caracter arbitrar, or, măsura de suspendare, are consecinţe ample asupra drepturilor salariatului şi trebuie însoţită de garanţia unei decizii obiective şi temeinic fundamentale.

Susţine că, prin emiterea ordinului contestat şi suspendarea reclamantului de la locul de muncă, acestuia îi sunt încălcate drepturile constituţionale, prevăzute de art. 43 (Dreptul la muncă şi la protecţia muncii) al Constituţiei Republicii Moldova, lezând unul dintre drepturile fundamentale ale omului care nu poate fi îngrădit şi anume, dreptul la muncă şi protecţia muncii, ori dreptul la muncă presupune, în primul rând, libera alegere a muncii, adică libertatea alegerii profesiei şi a locului de muncă. Libertatea de a munci, fiind fundamentală pentru individ, este fundamentală şi pentru societate şi stat, iar libertăţile menţionate reprezintă expresii ale libertăţii persoanei fiind consacrate de Constituţie, care oferă fiecărui om posibilitatea de a-şi alege profesia şi locul de muncă în funcţie de aptitudini, dorinţe şi coordonate de ordin economic. în acest fel, este garantată libertatea muncii şi realizată statuarea constituţională a principiului, unanim acceptat de

comunitatea internaţională (a se vedea pentru referinţă: Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 8 din 15.02.2000 (în Monitorul Oficial nr. 24-26/11 din 02.03.2000).

Totodată, menţionează faptul că la întreţinerea reclamantului se află doi copii minori, iar înlăturarea abuzivă a reclamantului de la muncă presupune în sine privarea reclamantului de o sursă de existenţă, astfel încât prin producerea efectelor de către actul administrativ criticat se produce un prejudiciu ireparabil, şi anume imposibilitatea realizării obligaţiilor familiale, de întreţinere a familiei, de îngrijire şi educaţie a copiilor minori, ce nu poate fi ponderată în lipsa unei surse financiare, care în speţă este salariul obţinut ca urmare a exercitării funcţie de angajat al MAI. Or, pe perioada suspendării din funcţie reclamantului nu beneficiază de salariu.

Declară că potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională, cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993 în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Analog, persistă existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, care derivă din însăşi condiţiile şi consecinţele suspendării de la locul de muncă în privinţa reclamantului.

Prin urmare relevă că, raţionamentul anulării actului contestat rezultă anume din necesitatea stopării efectelor negative, care se răsfrâng ineficace asupra reclamantului în perioada de acţiune a suspendării aplicate. Or, prin decizia angajatorului de emitere a actului administrativ defavorabil, , reclamantului îi este îngrădit dreptul la muncă, dreptul de a beneficia de o sursă de venit, dar şi îngrădit dreptul de a accede la alte funcţii, care urmează a fi scoase la concurs de către Ministerul Afacerilor Interne, dar şi subdiviziunile acestuia, fiind discreditat.

Mai mult decât atât, la emiterea respectivului act administrativ individual defavorabil, de către autoritatea publică au fost omise prevederile imperative ale art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Or, la caz Chetruşca Oleg ***** nu a fost audiat în cadrul procedurii administrative nominalizate, nefiind exprimată poziţia sa.

La dosar este anexată cererea suplimentată depusă de avocatul Negura Ion în interesele reclamantului, invocînd aceleași temeiuri de fapt și de drept.

Prin urmare solicită Chetrușca Oleg reprezentat de avocatul Negura Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea extrasului din Ordinul nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****.

În ședința de judecată reprezentantul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne, au solicitat declararea acțiunii inadmisibilă sau respingerea ca neîntemeiată din motivele invocate în referință.

În rest, în ședința de judecată nu s-au prezentat ceilalți participanți fiind citați legal.

***Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.***

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

***Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.***

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

*Primo*, Ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****, reprezintă un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare este susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

*Secundo*, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

*Tertio*, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

*Quatro*, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

***În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.***

***Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.***

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar

putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

***Circumstanțele de fapt ale cauzei.***

Se reține din materialele cauzei și explicațiile părților că în temeiul demersului din 29.11.2021 a Procurorului în Procuratura Anticorupţie, s-a solicitat suspendarea provizorie a agentului-șef Chetrușca Oleg *****, Subofițer superior al Unității de control al frontierei a Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În rezultat, emiterea acestuia a fost precedată de recepţionarea de Inspectorat a demersului Procuraturii cu solicitarea de suspendare din funcţie a reclamantului, până la emiterea unei sentinţe definitive în cauza penală.

Se reține că în demers este indicat faptul că, reclamantul a fost pus sub învinuire pentru săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art.324 alin. (2) lit. b) şi c) din Codul penal, potrivit cărora, (1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întîrzia sau a grăbi îndeplinirea unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia

se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unităţi convenţionale şi cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

(2) Aceleaşi acţiuni săvîrşite:

a[1]) de un funcţionar internaţional;

b) de două sau mai multe persoane;

c) cu extorcare de bunuri sau servicii enumerate la alin.(1);

d) în proporţii mari

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unităţi convenţionale şi cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.

În rezultat, de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a fost emis Ordinul nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****, Subofițer superior al Unității de control al frontierei

a Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de pe 29.11.2021 pînă la emiterea unei decizii definitive pe caz (f.d. 9).

Subsecvent, conform informaţiei Procuraturii Anticorupţie, în privinţa reclamantului au fost aplicate măsurile de constrângere după cum urmează:

- arest preventiv din 29.09.2021 până la data de 27.10.2021;
- arest la domiciliu din 27.10.2021 până la data de 28.11.2021;
- obligarea de a nu părăsi ţara din 29.11.2021 până la data de 27.01.2022.

Instanța reține că ***Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr. 288 din 16.12.2016:***

***Articolul 1.*** Obiectul şi sfera de reglementare (1) Prezenta lege stabileşte cadrul juridic al raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, din cadrul autorităţilor administrative şi instituţiilor din subordinea acestuia, în care sînt prevăzute posturi pentru această categorie de personal, de asemenea drepturile, obligaţiile, restrîngerile, interdicţiile şi incompatibilităţile specifice, reglementările privind disciplina muncii, privind protecţia sa juridică şi socială. (2) În aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne se instituie funcţii cu statut special pentru exercitarea competenţelor ministerului privind elaborarea de politici publice, colaborarea cu alte autorităţi publice, reglementarea activității ministerului și coordonarea integrată a domeniilor aflate în competenţa sa.

***Articolul 2.*** Definirea unor termeni În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel: exercitarea funcţiei publice cu statut special – îndeplinirea atribuțiilor și obligațiilor de serviciu stabilite prin lege și prin alte acte normative aplicabile funcționarului public cu statut special; funcţionar public cu statut special – persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autorităţile administrative sau instituţiile din subordinea acestuia, care deţine grade speciale şi exercită sarcini ce țin de competenţa entităţii din care face parte, în conformitate cu legislaţia în vigoare; funcţie publică cu statut special – ansamblu de atribuţii şi responsabilităţi ale funcţionarului public cu statut special stabilite în vederea realizării competenţelor specifice entităţii din care face parte;

***Articolul 5.*** Principiile profesionale ale funcţionarului public cu statut special Activitatea funcţionarului public cu statut special se desfășoară exclusiv în baza legii și pentru executarea acesteia, în interesul persoanei și al comunității, potrivit principiilor profesionalismului, confidenţialităţii, integrităţii profesionale şi loialităţii, stabilităţii în funcţia publică, colaborării şi cooperării, imparțialității și nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței, responsabilității și subordonării ierarhice.

***Articolul 35.*** Suspendarea din funcție (1) Pe lîngă situaţiile prevăzute de cadrul normativ general, suspendarea din funcţia publică cu statut special se efectuează şi în următoarele cazuri: a) pe perioada reţinerii, arestului preventiv sau arestului la domiciliu al funcționarului; b) în caz de dispariţie a funcționarului – pînă la declararea dispariţiei fără urmă sau pînă la declararea decesului acestuia, în modul stabilit de lege. (2)

Suspendarea din funcţia publică cu statut special se efectuează prin ordin al angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta, conform prevederilor legale.

***Codul muncii al Republicii Moldova:***

***Articolul 76.*** Suspendarea contractului individual de muncă în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor, Contractul individual de muncă se suspendă în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de: g) trimitere în instanţa de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti;

Potrivit ***art. 76 lit.g) din Codul muncii al Republicii Moldova***, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de trimitere în instanţa de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti.

Norma juridică menționată stabilește suspendarea raporturilor de muncă în circumstanțe care nu depind de voința angajatului sau a angajatorului. Intervenția acestei măsuri este condiționată de trimiterea în instanța de judecată a unui dosar penal care vizează salariatul respectiv. Iar suspendarea nu se aplică pentru orice tip de infracțiune, ci doar pentru cele considerate incompatibile cu munca prestată de salariat. Principalul scop al acestei măsuri este protejarea integrității instituționale, în special atunci când infracțiunea comisă este incompatibilă cu munca prestată.

În cazul funcționarilor publici cu statut special, cum ar fi polițiștii, moralitatea și încrederea publică sunt fundamentale pentru exercitarea funcției.

Instanța remarcă că, norma nu stabilește vinovăția persoanei, ci doar constată existența unui risc major de imagine și funcționare pentru angajator. Deși măsura pare drastică, ea este temporară, durând doar până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Astfel, odată cu trimiterea în instanţa de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, suspendarea nu mai depinde de un demers al procurorului (măsură procesuală penală), ci devine o obligație administrativă a angajatorului pentru a proteja integritatea funcției publice.

Se reține că, măsura suspendării nu reprezintă o sancțiune, ci o procedură legală de protecție a interesului public, aplicată până la rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești, asigurând astfel un echilibru între prezumția de nevinovăție și integritatea serviciului public. Aceasta se aplică pe o perioadă determinată, până la rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești, având un caracter preventiv și provizoriu.

Dezvoltând acest raționament, instanța remarcă că, deși prezumția de nevinovăție este un drept fundamental, exercitarea unei funcții publice, în special cea de Subofițer superior al Unității de control al frontierei a Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău, impune standarde de integritate extrem de ridicate.

Suspendarea asigură că încrederea cetățenilor în imparțialitatea instituției nu este subminată de prezența activă a unei persoane care are statutul de inculpat pentru fapte de corupție.

Prin prisma acestor constatări, instanța concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții reclamante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către reclamant poartă caracter pur formal. Cercetând cu maximă diligență materialul probator prezentat în raport cu starea de fapt reținută la caz, instanța notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Totodată, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a prevederilor legale sub aspectul inițierii procedurii administrative, motivării actelor administrative contestate prin prisma prevederilor art. 118 din Codul administrativ, precum și a dreptului discreționar consfințit în art. 225 alin. (2) Cod Administrativ, soldată cu emiterea Ordinului nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****.

Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menţionat că persoanele care exercită o activitate profesională trebuie să dea dovadă de o prudenţă mai mare în cadrul activităţii lor şi este de aşteptat ca acestea să-şi asume riscurile inerente activităţii lor (Sekmadienis Ltd. v. Lituania, 30 ianuarie 2018, § 65; Satakunnan Markkinaporssi Oy şi Satamedia Oy v. Finlanda [MC], 27 iunie 2017, § 145) (DCC nr. 143 din 16 decembrie 2019, §§ 26-27).

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea Ordinului nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică

cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****, care a fost emis în corespundere cu legea și este întemeiat pe fond. Or, de către autoritatea pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ și ultimul este emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Astfel nefiind stabilite careva temeiuri de anulare a Ordinului nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****, instanța ținînd cont de dreptul discreționar al pîrîtului în acest sens, va respinge ca neîntemeiată și pretenția reclamantului cu privire la obligarea restabilirii în funcție, cu încasarea plăților salariale.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Chetrușca Oleg reprezentat de avocatul Negura Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea extrasului din Ordinul nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Chetrușca Oleg reprezentat de avocatul Negura Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea extrasului din Ordinul nr. *****din 29.11.2021 cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a agentului-șef Chetrușca Oleg *****, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii